

SLIMMERICK OVERDWARNS

DE SLIMMERICK
JAARGANG 36, NUMMER 2
MEI 2018

en ook: special hippiefestival

colofon

Redactie ad interim

Dikkie Boogerd
Opmaak: Hylke Tromp
Druk: OKZ Tilburg

Stichting SLIM

Doornseweg 2b
4255 GZ Nieuwendijk
0183-504265
info@slimweb.org
www.slimweb.org
FB.nl/popcollectiefslim

Medewerkers

Hylke Tromp, Dik
Boogerd, Guus van
Velthoven, Matthijs
Snoek, Peter Westveen,
Bertan van der Veer,
Nancy Bijland, Joeke
Knijft, Lya van den Brand,
De Muziekfijlsoof,
chocoladecake mét

De **SLIMMERICK** is het blad van popcollectief SLIM (opgericht 14-12-1981). Verschijnt vier maal per jaar en wordt bekostigd uit donateurbijdragen en advertenties. Alle donateurs en adverteerders krijgen het toegestuurd. Wil jij ook adverteren of donateur worden? Check onze site.

www.SLIMWEB.org

Jaargang 36 · n° 2 · mei 2018

LAENENMUSIC.NL

Specialisten in Muziekinstrumenten

Licht en Geluid

www.laenenmusic.nl

Oosterhout

REDACTIONEEL

Het leven loopt altijd anders dan je verwacht. Soms vervelend, soms ontzettend leuk, verrassend en soms gewoon. Met De SLIMmerick is dat hetzelfde maar toch ook anders. Daar is het gewoon superleuk, want ik ben erg blij als de vaste schrijvers en fotografen weer werk aanleveren!

Soms verrassend, want er komen komen stukken binnen van nieuwe leveranciers. Word ik ook erg blij van.

Soms vervelend, maar dat proberen we maar snel te vergeten, want dit blaadje en SLIM wordt gedraaid door vrijwilligers en die moeten naast hun eigen leven, met ook weer die vervelende, leuke en gewone dingen, ook dit allemaal nog doen.

Maar van de mix van het bovenstaande vind je helemaal niks in deze SLIMmerick terug. Door de bijdragen van velen en het opmaakwerk van Hylke is deze SLIMmerick weer één groot leuk en verrassend boekje geworden.

In deze uitgave ben ik supertrots dat Donna Bastiaans ons een inkijsje in het Hippiefestival geeft. De SLIMmerick heeft de eer om als eerste het programma bekend te mogen maken.

Lees vooral ook het interview met Donna. Maak nader kennis met deze bijzondere vrouw.

Maar misschien nog wel blijer ben ik met OVERDWARS! Ik mocht zelf meedoen aan de 1e editie in 1990, georganiseerd door SLIM, vooral in de persoon van Hylke (ja, die naam weer) en nu is er wederom een come back van OVERDWARS. Komen jullie vooral ook 1 juni terug om allemaal te luisteren. Want dit wordt bijzonder, pure eigengereidheid zonder dwars te willen zijn, maar om te willen ontdekken. En telkens iets nieuws ontdekken, tot in lengte van jaren, dat is ook SLIM!

Dik Boogerd (mede namens Hylke)
Interim samensteller (Interim opmaker)

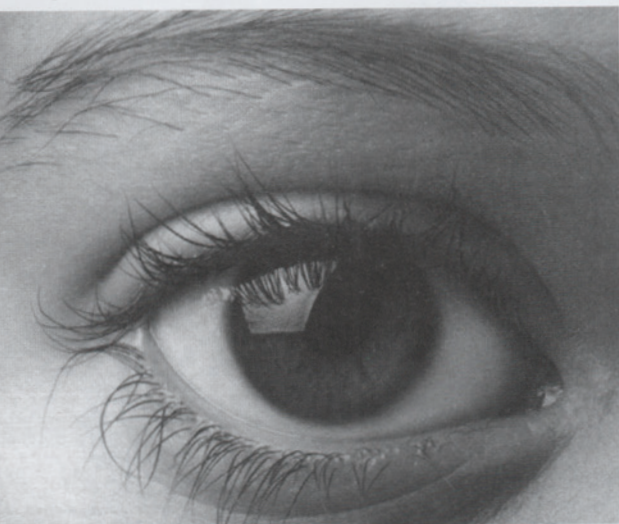
STUUR JOUW BIJDRAGE VOOR DE VOLGENDE SLIMMERICK VOOR 1 juli 2018
naar slimmerick@slimweb.org

(Een beetje lui, maar Heer Veer put ditmaal uit 'den zeer ouden doosch' en recycleert een Oog uit mei 1997. Een klimaatneutrale oplossing voor een verantwoorde Slimmerick)

OOG

"...in me hart moet ik huilen, maar ik doe nonselant..." 't Is voor mij de mooiste strofe uit 'Ik verscheurde jouw foto' van de heer K. Albers uit Heerhugowaard. Genoemde polderchanteur (goed vergelijkbaar met ons Slimmeriken, want eveneens afkomstig uit een stuk land dat door 's menschen ijver aan Gods water werd onttrokken, teneinde er Zijn vrucht en andere geneugten des velds in te zaaien om te verhullen dat des Scheppers almacht minder verbiddelijk is dan kanselwijs vertolkt wordt) kon natuurlijk nimmer bevroeden dat zijn ogenschijnlijke niemendalletje tot in de Top der Nederlandse liederen zou komen en. Sterker nog, het standaardwerk van bovengenoemde zangproducten* zou bereiken, naast evergreens als 'Dans je de hele nacht met mij', en 'Ik ben gelukkig zonder jou'.

Over foto's wordt heel wat afgezongen, zoveel staat vast; al wil mij thans even niet te binnen schieten door wie dat zoal gebeurde en met welke nummers, maar dat pop en foto onverbiddelijk met elkaar verbonden zijn is in ieder geval sinds ik mij kan herinneren een *feit*.

Nog lang voordat de 'Slimmerick' verscheen las ik, in plaats van mijn huiswerk te maken, het tienerblad 'Popfoto Teenbeat'. Het was een nauwelijks informatief blaadje, zeker niet in vergelijking met het destijds ook verschijnende -maar veel moeilijker verkrijgbare- 'Aloha', maar het had twee voordelen boven dat laatste blad: Popfoto was in kleur

en het had middenin altijd een poster zitten van een actuele een-dagsvlieg. Mijn kamertje hing vol met dergelijke affiches en vele nachten bracht ik door, fantaserend over wat er op de plaats van het gaatje, dat het nietje had achtergelaten in de onderbuik van Sjoukje van 't Spijker, had gezeten. Zij waren mooi, de sterren van weleer en in mijn gedachten stralen zij nog.

Later, die middelbare school had ik net achter de rug, moest ik zelf op zo'n popfoto-foto. Niet direct om als centerfold te gaan figureren, maar toch: het moest. Voor promotie van mijzelf en van mijn band was het uiterst noodzakelijk dat we een demo zouden maken en een goede bio met bijpassend beeldmateriaal, zo hadden wij geleerd op een (p)opstapcurus van SLIM. Een van mijn vage vrienden bood zich aan als fotograaf en bracht ons naar een even vage plaats om te poseren. We keken naar links en we keken naar rechts, keken boos en serieus en het proces was ten einde. Na twee maanden kwam de afronding van de sessie. Vier fraaie foto's van evenzoveel jonge knullen werden ons ter hand gesteld en na een exorbitant bedrag betaald te hebben, mochten we ze houden. "Vrij van copyright", zo werd ons ter geruststelling verzekerd.

Een van die foto's staat voor mij en ik zie mezelf serieus naar links kijken: een jongen in een lege melkfabriek. Vol optimisme, die nooit promotiemateriaal nodig zou hebben. De demo is er nimmer gekomen. In mijn hart moet ik huilen, maar ik doe nonchalant.

veer

* Reijdt, V. van de, Amsterdam 1987. Toen wij van Rotterdam vertrokken. Nederlandse liederen uit de 20ste eeuw

YODILADIHEE

Daar zit je dan, met je laptop voor je neus. Je vingers dansen op het toetsenbord op en neer, de mok koffie naast je is inmiddels alleen nog maar een mok. Het zit in je en het moet en wil eruit, een nieuwe column voor deze SLIMmerick.

Ik krijg dan altijd een wee gevoel in de buik. SLIM is zo'n unieke club, voor buitenstaanders en wellicht soms ook binnenstaanders. Ze zijn eigenlijk ongrijpbaar. Zijn het hippies, punkers, rockers? Wat doen ze nu wel en niet? Wie is eigenlijk de baas en wie regelt alles? Maar vooral, wat een lieve club mensen, met hun hebbelijk en onhebbelikheden. Een rots in de branding in deze tijden? Of is het clubje een stuip trekking uit lang vervlogen tijden?

Ach, ik weet niet waarom deze gedachten bij me opkomen, Ik zie vooral bij SLIM heel veel lieve mensen die het anderen gunnen om te genieten van muziek. Ik zie vooral veel ruimdenkende mensen, weinig hokjesgeest.

Maar beste Peter Westveen, wat is dit nu weer voor een column?

Ja, beste lezers, dat is een terechte vraag! Wat is dit nu weer voor een column? In kranten en tijdschriften lees ik steeds minder columns, zo makkelijk al die meningen, enkel en alleen om het papier te vervullen en soms te vervuilen. Ik wil een andere columnist zijn. Uiteraard wil ik de stijlen van een goede column gebruiken en waar mogelijk ook helemaal loslaten. Ik wil ook zo min mogelijk oordelen. Daarvoor hebben we collega schrijver De Muziekfilosoof en daar kan ik niet aan tippen. Ik wil alleen maar enthousiasme uitstralen.

En dat kan beste mensen, dat kan. SLIM is er voor jong en oud, weet ik inmiddels. SLIM is geen doel op zich, maar een middel. En dat middel werkt nog steeds!

Zelfs mijn broer kan dankzij SLIM optreden. Laat zijn dromen uitkomen. En SLIM is dan misschien wel oud, maar is nog steeds dwars waar nodig. Nog steeds op zoek naar die ene bloem in de woestijn, de steen in het koninklijk gazon.

Dan denk ik vooral aan Overdwars, dat wordt zo uniek mensen. SLIM heeft het toch weer voor elkaar gekregen om iets buiten de marge van commercie, maar in het middelpunt van de kunst en klank binnen te halen. Wie durft dat nog?

Excuses voor deze afwijkende column, Je kunt niet altijd SLIM zijn.

Hoogachtend,
Peter Westveen

SLIM zoekt

REDACTEUR/SAMENSTELLER voor De SLIMMERICK

DE SLIMMERICK is hét blaadje van **SLIM**. Hét blaadje wat je nu in je handen hebt. Het bestuur is op zoek naar een redacteur/samensteller voor De SLIMMERICK. Op dit moment is Dik Boogerd interim-redacteur/samensteller. Hij heeft aangegeven dat interim ook echt tijdelijk moet zijn.

Heb je interesse om redacteur/samensteller voor De SLIMMERICK te worden of ken je iemand die dat wil en kan doen? Geef dit dan door via info@slimweb.org. Als je meer informatie wilt over hoe het in de praktijk werkt, mail dan ook gerust naar slimmerick@slimweb.org. Dik Boogerd geeft je dan met plezier alle uitleg.

MUZIEK VANUIT DE TUINSTOEL...

Onder het kopje van "je zal het maar hebben" zit ik al een tijdje thuis met een hernia. Ik mis natuurlijk de gezellige sfeer van SLIM, het oefenen met mijn bandjes (heerlijk rocken met vrienden), de lieve vrijwilligers, de open jams, SLIM in de Lift-avonden elke eerste vrijdag van de maand en nog veel meer activiteiten bij SLIM waar ik altijd zo heerlijk vrolijk van word.

Gelukkig komt de SLIMMERICK op de mat (slechts 1 keer bukken), staan alle nieuwtjes over de bandjes/activiteiten op de website www.slimweb.org, komen mijn lieve muzikale vrienden mij vaak opzoeken, en kan ik zelfs vanuit mijn inmiddels opgedirkte tuinstoel lekker meeluisteren op de webradio. En zo vergaat het lachen mij nog steeds niet en komt het kopje "je zou maar geen muzikant/muziek liefhebber zijn" naar boven.

Gelukkig kan ik ook een stukje schrijven in de SLIMMERICK en heb ik tijd genoeg om muzikantenweetjes op te doen, leuke bands te zoeken en dit met jullie te delen.

Zo las ik dat Led Zeppelin op het idee kwam om 'Black Dog' te schrijven nadat er een zwarte labrador was binnengelopen in de studio, een tandarts ervoor zorgde dat The Beatles kennis maakten met LSD door dit in hun drankje te doen, Prince toen hij klein was van het podium is gehaald door de beveiliging bij een optreden van James Brown omdat hij op het podium danste, en dat Elvis Presley meer dan 600 nummers heeft gemaakt waar hij er slechts 0 zelf van heeft geschreven.

Maar bijvoorbeeld ook dat planten sneller groeien bij muziek wat natuurlijk voor de hippies, reggae's, kruidenvrouwtjes en overige liefhebbers van groen genoeg erg handig is om te weten. Voor de mensen die zich afvragen waarom ze zo blij worden van muziek kan ik een tipje van de sluier oplichten. Onderzoek door wetenschappers (maar geloof niet alles wat ze zeggen) wijst uit dat bij het luisteren van muziek een stofje dat dopamine heet vrijkomt, en laat daar nu net je algehele welbevinden van stijgen.

Goed, genoeg redenen om muziek te luisteren maar wat doet muziek maken nu eigenlijk met je?

Neuropsycholoog Erik Scherder heeft hier onder-

zoek naar gedaan en kwam tot een aantal interessante conclusies die zeker de moeite waard zijn om eens te gooien.

Zo zegt hij: bezuinigen op muziekonderwijs is idiotie! Daarnaast legt hij uit dat het emphatische vermogen (inlevingsvermogen) enorm toeneemt bij mensen die muziek maken.

Volgens hem op veel, dan wel alle fronten, levensbevorderend.

Daarnaast gaat muziek wel zo ver terug dat het naar mijn mening onlosmakelijk verbonden is met ons als mens maar daarover hoop ik in een volgende SLIMMERICK meer te kunnen schrijven.

Dit alles onder het kopje "kijk, ik weet het ook allemaal niet maar er zit wat in en het boeit".

Wat ik wel weet is dat de uitdrukking "muziek!!!!", welke weleens door de gangen galmt, welbekend bij de bezoekers van SLIM, absoluut gegrond en met uitzicht op creatieve verruiming wordt geuit.

Muziek!!! Dat neemt niemand je nooit af! Dat leef je en beleef je!!!

Rock on muzikanten

en keep visiting liefhebbers

Reason enough!!!!

Nancy

DE GITAARSLOPERIJ

Welkom bij Onzinnige gitaarpraat deel 16. Met een sterke nadruk op onzinnig. We zijn er weer! In deze editie gaan we het slopen van instrumenten, en met name Gitaren, eens nader bekijken.

Want waarom zou je tenslotte je gitaar kapot slaan of verbranden, terwijl je er net lekker op hebt gespeeld?

En waarom zou je gevaar voor andere mensen willen veroorzaken in de vorm van rondvliegende houtsplinters of andere Gitaaronderdelen?

Ik weet het nog goed, ik vond een tijdschrift op het pleintje waar we vroeger woonden. Het was tijdschrift OOR of zo en het ging over muziek en bands. Ik pakte het blaadje van de grond op en begon er doorheen te bladeren. Er stond een artikel in over Kurt Cobain die met een naald en shotgun een eind had gemaakt aan zijn leven. Er stond een uitgebreide reportage in met foto's en al. Ik was toen ongeveer 10 jaar oud en zat op pianoles. Ik bekeek de foto's van Nirvana en kwam al vrij snel tot de conclusie dat ik een elektrische Gitaar wilde hebben. Net als Cobain. De overbuurjongen, die een jaar of 16 was, wist mij van alles over Nirvana te vertellen. Bijvoorbeeld dat ze alles na hun show kapot sloegen. Gitaren, basgitaren, het drumstel en de versterkers. Eigenlijk alles wel wat op het podium stond. Ik heb de jaren erna veel optredens van Nirvana op video gezien en speelde al hun nummers na. Later heb ik geleerd dat het muzikaal niet veel voorstelde, maar het was voor mij een mooi begin. Daarna leerde ik Yngwie Malmsteen kennen en ook hij bleek af en toe een Gitaar kapot te slaan en Jimmy Hendrix stak tijdens zijn shows Gitaren in de brand.

Zo zijn er genoeg voorbeelden van gitaristen die hun Gitaar gewoonweg slopen. En dat

slopen gebeurt op een aantal verschillende manieren, heb ik ontdekt. Grofweg kan je het slopen onderverdelen in kapot gooien, kapot slaan, kapot slingeren (aan de draagband), kapot stampen (met bv een versterker) en in de brand steken.

Mocht je nog nooit een gitaar hebben gesloopt komen er nu een paar handige tips. Als je namelijk toch een Gitaar gaat slopen, dan moet je het wel goed doen.

Om te beginnen is het zo dat als je je gitaar gaat slopen, je de plug in de gitaar laat zitten en de versterker aan laat staan. Dit is om er voor te zorgen dat je Gitaar niet in stilte ten onder gaat. Het is namelijk de bedoeling dat als er een Gitaar wordt gesloopt, er een hoop herrie te horen is. Het geluid van een gitaar die ten onder gaat is namelijk een zeer bijzonder geluid en dat klinkt beter als het hard is. Het is te vergelijken met het geluid van een stervende zwaan. Vervolgens moet je bepalen wat er heel moet blijven. Je kan wel

zomaar je Gitaar op je versterker kapot slaan, maar dan heb je geen versterker meer. Je kan er bijvoorbeeld veel beter voor kiezen om dat op een politieauto te doen, mocht er een in de buurt staan. Ook moet je goed rekening houden met je omgeving. Niet dat je iemand per ongeluk een Gitaar voor zijn hoofd gooit. Dat komt echt verschrikkelijk hard aan voor het slachtoffer. Zo is er een aantal zeer belangrijke dingen waar je over na moet denken voordat je je Gitaar sloopt of in de brand steekt.

Toch is de vraag nog niet beantwoord van het waarom. Waarom moet er een Gitaar kapot? En waarom moet dat altijd met een hoop kabaal?

Na langdurig onderzoek is het volgende duidelijk geworden voor mij.

Al de gitaristen die hun Gitaar slopen zijn eigenlijk een offer aan de Gitaargoden aan het brengen!

Blijkbaar is het zo dat als je een Gitaar offert aan de Gitaargoden, je daarna veel beter Gitaar kan spelen.

Dat is het antwoord op de vraag. En dit is een zeer belangrijk antwoord. Want nu weet ik hoe ik nog sneller Gitaar kan leren spelen. En daar komt het dus vandaan, de Gitaarsloperij. En natuurlijk ga ik daar aan meedoen.

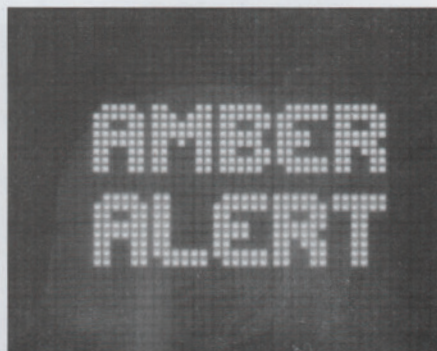
Ik ga een videofilmje maken waarin ik Gitaren kapot ga slaan, ik ga ze brandend door de lucht laten slingeren aan een ketting en ik ga ze laten stuiten. En daar heb ik natuurlijk wel een aantal Gitaren voor nodig. Gelukkig werkt mijn overbuurman op de stort en heeft hij 5 oude kapotte gitaren geregeld en van een maatje kreeg ik er nog 2. Nog een paar oude Gitaren op de rommelmarkt gevonden en ik zit nu in totaal op 9.

En dat is nog lang niet genoeg. En hier heb ik de hulp van de trouwe lezers voor nodig. Mocht je een oude kapotte Gitaar in de hoek hebben staan, geeft hem alstublieft aan mij! Want mijn nieuwe cd is bijna af en daar hoort een videoclip bij. En het is altijd goed om de Gitaargoden te vereren! Mocht je er 1 hebben kan je hem bij Dik Brienen afgeven of mij even bellen. Doneer je oude Gitaar voor een goed doel, voor de Gitaarsloperij!

Groetjes,
Matthijs Snoek

1 JUNI 2018 SLIM OVERDWARNS HERLEEFT

Precies 28 jaar na het eerste SLIM Overdwars Festival (1 en 2 juni 1990) is er op 1 juni 2018 een nieuwe versie van SLIM Overdwars. Ditmaal geen gitaarpunk, maar wel net zo vrij denkende en werkende muzikanten en kunstenaars als destijds. Vrijheid in geest en geluid blijft voorop staan. Geliefd bij het grote publiek of niet, SLIM blijft OVERDWARNS als een biels. Maar zonder biels geen rails en dus geen vooruitgang. Laten we dit in ere houden. En ga vooral luisteren en meebelevén. Entrée is gratis.

Door Mark Thur

Vrijdag 1 juni zijn er twee concerten tijdens SLIM Overdwars. Alles gebeurt in het kader van ons muziekproject **Earth, Synth and Fire**. Ik zet mijn synthesizer aan vanaf 21:00 uur. Audiosmid Wilco Alkema neemt het na een uurtje over tot 23:00 uur. Wat daar tussen gebeurt kan niemand je vooraf vertellen, maar dat het nooit eerder gehoord is en ook nooit meer te reproduceren zal zijn is zeker. Vooraf worden er proefjes gedaan en kun je vragen stellen. Achteraf draaien David Douglas en Duke Zilla dansbare synthpop en obscure elektronische stillevens.

Een nieuwe stam van muzikanten is aan het herrijzen. Op zolderkamers en podia wordt aan kabeltjes getrokken en aan knoppen gedraaid. In het vuur van het moment wordt dit tot de meest fantastische geluidstapen of stampende beats gesmeed. In de komende 400 woorden probeer ik een inleiding in deze modulaire synthesizerscene te geven.

Een beknopte beschrijving van de stamleden: Het keyboardloze elektronische muziekinstrument ken je misschien als de apparatuur op de podia van Radiohead of uit de studio van Junkie XL. Aphex

SLIM
PRESENTEERT
1 en 2
juni
in
XINIX
Rijksweg 109
Nieuwendijk

OVERDWARNS

1 juni Kunst Na Arbeid
The Shanks

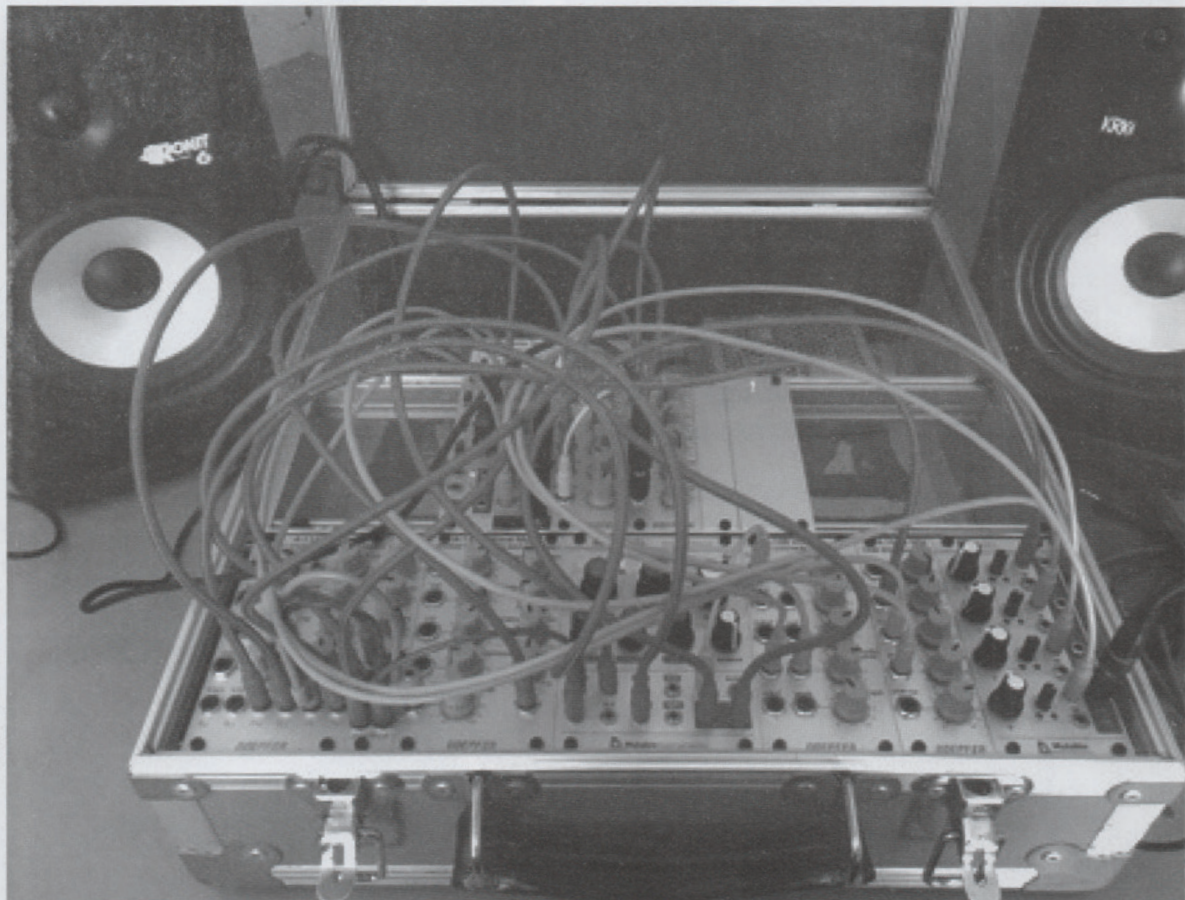
2 juni Thundermug
The Ex

2 juni 15.00 uur:
Forum POP COMMERCE POLITIEK

fi 7,50 per avond
fi 5,00 voor donateurs (SLIM & XINIX)

fi 2030

Twin en James Holden worden ook regelmatig gesignaleerd met een steeds veranderende samenstelling van aan elkaar gekoppelde modules. Alle grote poppodia van Nederland hebben tegenwoordig een maandelijkse avond met concerten (Noodlebars) of demonstraties van nieuwe synthesizer-modules. Maar de echte helden zijn de technici. De uitvinders van de modules, die daardoor nieuwe muzikale mogelijkheden blootleggen voor de geïnspireerde gek. Nu volgt dan ook een technisch verhaal.

Mark's EMI. Op deze foto zie je goed waarom een muziekstuk op een modulaire synth een 'Noodle' genoemd wordt, maar ook een 'Spaghetti' zou kunnen heten.

In de jaren '60 waren Moog en Buchla de grootste producenten van synthesizers en modules. Dieter Doepfer adopteerde in de jaren 90 het Eurorack-formaat en ontketende een open source-revolutie. Moog en Buchla zijn de Gucci en Versace, de luxe merken uit de synthscene, elk met hun eigen formaat. Eurorack is compacter en biedt meer mogelijkheden met maandelijks nieuwe modules en een groeiend aantal producenten. In de beginjaren ('95 -'05) waren dit vooral hobbyisten die alleen op bestelling fabriceerden. Sinds kort kun je ook van Behringer, Roland en nu toch ook Moog, Eurorack-modules vinden. Doepfer verkoopt veruit de meeste Eurorack-modules, MakeNoise en Mutable Instruments zijn uitgegroeid tot grote fabrikan-

ten.

Een beknopte beschrijving van de muziek:

De Theremin was het eerste commerciële elektronische muziekinstrument. De uitvinding van de geluidsband maakte sampling mogelijk, de Musique Concrète uit de jaren '40. Stockhausen maakte in de jaren '50 muziek met elektronische testapparatuur. Dit waren de eerste twee stromingen. Moog wilde veel spullen verkopen en leverde een toetsenbord bij zijn synths zodat alle pianisten meteen aan de slag konden. Buchla zag het potentieel van een nieuw soort muziek en liet het toetsenbord weg. Moog bouwt zijn apparaat aan de oostkust en Buchla aan de westkust van de VS. Deze east coast - west coast discussie leidt tot fundamenteel verschillende muziek. Met een geijkt toetsenbord aan je synth kun je alleen oude wijn in nieuwe vaten stoppen terwijl het Elektronisch Muziekinstrument (EMI) een compleet nieuwe sonische wereld opent.

Een verdraaid beknopte filosofische bespiegeling is als volgt: met een leeg canvas beginnen en jezelf overleveren aan het moment is voor mij de essentie van muziek. Ik kan niets mooiers bedenken om met tijd te doen. Na jaren naar een computerscherm te staren wil ik weer iets tastbaars, altijd veranderend, nieuw en oud tegelijk. In controle over de elementen Earth, Synth and Fire.

RENS OP REIS 旅程

Helemaaaaaal niet gewend om een stukje zoals dit te schrijven. Het blijkt toch heel anders dan een songtekst, het hoeft allemaal niet te rijmen of lekker te klinken. Je kan eigenlijk alle kanten op gaan, van van hop naar her hier en daar wat extra spaties, 't maakt allemaal niet uit.

Ik noem mezelf maar al te graag een kind van de SLIM. Door altijd de ruimte te hebben gekregen om met mijn maten te jammen en muziek te schrijven en repeteren vanaf 14 jaar oud konden er dromen ontstaan. Jullie weten misschien wel dat die dromen voor het eerst echt uit kwamen toen we met onze band Sugarsweet, Andy Frasco ontmoetten in 2011 en vervolgens heel Amerika konden rondtoeren

in een busje. Ook alweer een tijdje terug natuurlijk, maar ook nog steeds gaande, en de drang om te toeren is eigenlijk alleen maar blijven groeien. Mijn huidige band The Royal Engineers is de eerste band waarmee het mogelijk werd om zelf geschreven nummers aan de andere kant van de wereld te spelen. Het ontstond gewoon met een vraag aan de rest van de band; Hee, willen jullie in Amerika spelen? Als iedereen in je band dan op 1

lijn zit, erg belangrijk, kan er van alles gebeuren. Zo speelden we uiteindelijk twee weken lang in Utah, USA, op en rondom het Sundance filmfestival. Hier hebben we natuurlijk alle hulp gepakt die we konden krijgen van mijn broer Tim, die daar woont, Chicago Mike (wie kent 'm niet) Andy Frasco en meer muzikanten en bandnamen die

ik jullie allemaal ga besparen, want waar het om gaat is; zie je een kans en wil je iets, pak de kans zodra je 'm ziet. Het avontuur in Amerika beviel ons zo goed dat we besloten om te zoeken naar nieuwe mogelijkheden. Al snel (en natuurlijk altijd viaviavia) kwamen we in contact met een boeker uit Spanje, die een 2 weken toer voor ons boekte voor in oktober 2017. 100% genieten, dikke fun. Tegelijkertijd met de toer kwam ons eerste album 'Rock 'n roll will never let you down' uit, super toepasselijk op het leventje. het kan dus, waar gaan we nu heen? Zweden? Duitsland? Nee hoor, het werd CHINA.

Het was al jaren de droom van Rene, onze toetsenman. Het is niet het eerste land waar ik had gedacht naartoe te gaan voor een toerneer en het is ook pas sinds de laatste 5 a 10 jaar dat er überhaupt bands naartoe gaan. Maarrrrr het IS echt een aanrader. wij zijn via een Zwitserse zakenman in contact gekomen met een Chinees boekingsbureau, ja je verzint 't niet he, en die waren zeer geïnteresseerd in onze muziek. maanden later stond er een hele toer klaar, 10 optredens in 9 steden, elk goed voor een paar miljoen tot een paar tientallen miljoenen inwoners. onder begeleiding van onze Chinese Toermanager Qao Meng (volgens mij.., we noemden 'm Dynand) reisden we elke dag van stad naar stad met de hogesnelheidstreinen, ferry's en vliegtuigen en speelden we in kleine, middelgrote en te grote zalen voor totaal onbekend maar wel erg

enthousiast publiek. Ik kon in bijna elke stad kiezen tussen een Marshall, Orange of Fender versterker, ook basversterkers en drumstellen waren top kwaliteit. Als ze nou net zo goed Engels konden leren als miljoenensteden bouwen, rochelen, roken tijdens het veel te hete eten, poepen in een gat en WeChatten, zou ik er misschien wel langer willen blijven, maar ik zeg, op naar de volgende tour.

Wanneer dan? Van 12 tot 21 mei. En met wie dan? Ja met Brian en Jelmer, ik noem het 'Circus Rens en The Meatballs'. En waar? We gaan lekker terug naar Spanje. En waarom dan? Tsjja, omdat het ook wel een uitdaging is om met een 'niet echt' bestaande band met 'niet echt' een repertoire, toch een hele echte toer te doen vol onverwachte optredens, nieuwe mensen, en hier en daar en drankje te doen met vrienden.. :)
Moraal van het verhaal:
Gewoon lekker blijven rocken!

Rens

O, ja hier nog een filmpje van de reis in China met mijn Garageband creaties op de achtergrond. <https://www.youtube.com/watch?v=veXNMOuUa4w> en de website van The Royal Engineers voor wat normalere filmpjes over deze tour;) <http://theroyalengineers.nl/> of misschien staan die wel op Facebook, kijk maar...

BE CREATIVE

Foto's: Lya

Oh wat was het een lekker muzikaal feestje. Het verkleinwoord "je" omdat het niet druk bezocht werd. Zo'n vijftig bezoekers. Aan de muziek heeft het niet gelegen, want die was zeer aangenaam. De muzikanten, vrijwilligers en bezoekers hebben ervan genoten. Er werd zelfs gesproken over een zeer hoog niveau!

Natuurlijk zijn er ook dingen, die wat minder goed slagen. Perfectie bestaat ie? Zo waren Jolanda en ik niet helemaal tevree met de bodem van de appelkwak, maar wat erop zat was wel lekker. Op de bar gezet en wat denk je....er waren nog 5 stukjes over van de 40; da's toch bijna perfect.

Het opbouwen en de soundcheck neemt nogal wat tijd in beslag. Pieter heeft met hulp van Dik het geluid dik voor mekaar gekregen. Teunis zorgde voor het licht en dat deed hij met

verve. En hij deed de presentatie, omdat Xiomara was verhinderd. Dit duo noemt het zelf een traditie om Be Creative te voorzien van licht en geluid.

Dan willen we allemaal ook iets drinken op zo'n feestje en daar hebben we bij Be Creative een unieke 'singing bartender' voor, Bertan, dit keer samen met rooie Angelika, ook een groot muziekliefhebster.

Arjan was er ook weer bij. Zijn vertrouwde aandacht voor iedereen bij binnenkomst en zijn liefde voor het vrouwelijk schoon maakt hem bijna onmisbaar. Sujeewa heeft de bands uitgenodigd en de line up was gaaf.

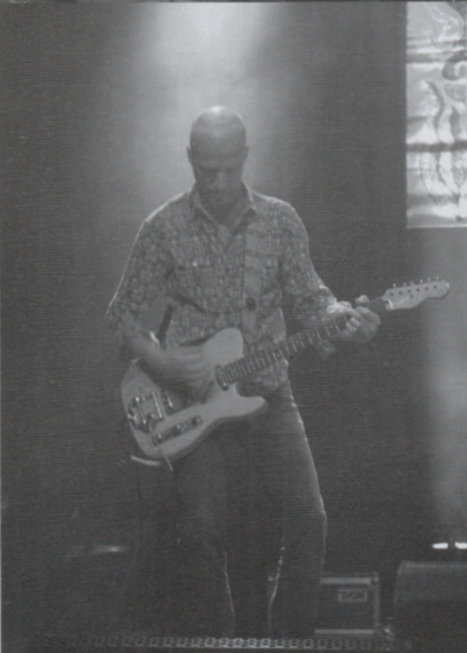
De eerste band, de Cocktailnootjes, met Bert op zijn nieuwe gretschgitaar, Evelien op de beatlebas, de pa van metaldrummer Rick (Fenris)

op drums en Ellen op zang en gitaar. Een nog niet eerder gehoord samenspel, waarmee ze ons verrasten.

Daarna speelden Richard en Katie, woonachtig in Duitsland, waar ze zo'n twee keer in de

maand optreden. Zij zingt prachtig. Ze speelt daarbij ukelele en hij speelt contrabas en zingt tweede stem. Mooi stel.

De derde formatie was Flavour Graveyard. Drie zangeressen, een gitarist en drummer, die ook in de Broken White Vans spelen, en een bassist. De zang vond ik heel mooi, de muzikanten speelden goed. Heb er enorm van genoten. Swingt ook.

Hierna een korte pauze waarin de 'singing bartender' Bertan zijn lied ten gehore bracht. De vierde band, met de naam Jhnnmn (spreek uit Johnnymen), met Helga en family op zang en dichteres Inge Sanders erbij en gitarist zanger Johan. Klinkt als een klok. Helga speelde in het eerste nummer doedelzak, heel wat anders als dwarsfluit. Apart gezelschap met veel talent. Swingt als een trein en rockt als een boot.

Last but not least Suprise. Als fan van Su en van Tina Turner heb ik er lekker op kunnen dansen. Maar dat niet alleen ik vond het echt heerlijk klinken. Een zeer geslaagde combinatie creatie! Su heeft me weer ingepakt met haar stem. Su...per, niet meer normaal!

Reuze bedankt allemaal en tot volgend jaar!!!!!!

Groet van SLIM,

Lya

En dan..... het Hippië Festival 2018

Door Dik Boogerd

In deze SLIMMERICK presenteren we met gepaste trots informatie over het jaarlijkse Hippiëfestival. Programma, voorwoord en interview. Ondanks de drukke voorbereidingen en het vele muziekwerk naast haar overige leven, is het ons toch gelukt om met 'the founding mother' van het Hippiëfestival een interview te houden. We hebben velerlei vragen op haar afgevuurd en Donna antwoordt altijd weer in de bekende Donna-stijl, met passie, met compassie, met liefde en waar nodig doortastend. Wie wil nou niet zo'n 'founding mother' hebben? Veel leesplezier!

** Gaat de organisatie makkelijk?*

Mijn kant van de organisatie wel; ik ga over de creatieve invulling zeg maar. Muziek, markt, busjes :). Dat loopt na al die tijd redelijk makkelijk. Ik geef me eraan over en het gaat dan stromen. Zo voelt het.

** Kun je makkelijk aan vrijwilligers komen?*

Meestal komt dat wel goed. Maar echte die-hards die het hele weekend willen werken, daar is moeilijk aan te komen.

** Hoe benader je bandjes?*

Een aantal meldt zich, een aantal wil altijd wel en die wachten af of ik ze vraag. Het programma is een afweging tussen wat zich meldt en wat leuk zou zijn om (weer) eens te horen en te zien. Hoe meer ik het loslaat, hoe beter de balans in het programma, uiteindelijk. Maar het komt altijd wel goed.

** Hoe verloopt het contact met de gemeente en de hulpdiensten?*

Goed. Dat is trouwens Willem Hak z'n afdeling :).

** Hebben jullie elk jaar een thema?*

Nee, maar het dient zich meestal wel aan, min of meer, door wat zich meldt dat jaar. Deze keer gaan we veel muziek horen die niet hippie is maar wel in die tijd gemaakt werd. Er is een tribute aan Tina Turner, Aretha Franklin, AC/DC, Dr Hook.

** Hoe lang bestaat het Hippiëfestival al?*

Sinds 2007. Het wordt de 12de keer.

** Ben jij de 'founding mother'?*

Yep! And proud of it!

** Wat doen die milieuverontreinigende VW busjes er nou bij?*

Die busjes, de meeste gewoon op benzine hoor, geven mede dat vrije gevoel. De hippie-tijd, daar hoorden hippiebusjes bij. Compacte huisjes op wielen. Ultieme vrijheid.

Donna

Als je het puurder aan wil pakken, dan geen busjes en ook geen vlees en zuivel, meer bakken op het veld voor plastic.....dat reikt te ver voor ons.

** Ervaar jij weleens problemen?*

Ja natuurlijk! 2 jaar geleden bijvoorbeeld, zegde de hoofdact op zaterdagochtend af en moest ik snel op zoek naar een waardige vervanger.

** Hoe los je dat dan op?*

In dit geval heb ik de organisator van Woodstock aan de Waal gebeld want die had een week voor ons zijn festival gehad. Hij heeft me een gouden tip gegeven.

** Is er echt een apart soort Hippiefestival-publiek?*

Freedomloving people en dat kan van alles zijn :).

** Wat is de voorwaarde voor een succesvolle editie?*

Mooi weer helpt wel. Maar eigenlijk is de sfeer altijd goed en daarom is het eigenlijk altijd een succes.

** Hou je veel of heel veel van de sponsors?*

Het festival is ervan afhankelijk. Maar het festival is ook afhankelijk van de bands, van de vrijwilligers en van de gemeente. Van wie ik evenveel hou.

** Heb je tips voor het publiek dit jaar?*

Het programma is weer fantastisch! Dus neem lekker een kleed mee om op te kunnen neerstrijken.

** Wat moet het publiek absoluut niet doen?*

Liever geen drugs op het veld. Tja, behalve alcohol dan.

** Wat moet het publiek absoluut wel doen?*

Rekening houden met elkaar, een beetje voor elkaar zorgen en als er wat is, even melden. Als je de poortmensen aanspreekt (bij de caravan), dan komt het 't snelst bij mij terecht.

** Ik heb het gevoel dat SLIM en het Hippiefestival 'soulmates' zijn? Heb jij ook een dergelijk gevoel?*

Ja absoluut. SLIM ligt aan de basis van het Hippiefestival. Daar heb ik altijd die vrijheid ervaren. Die ik al uit m'n jeugd ken, en later dus bij SLIM vond. En nog steeds kom ik heel graag bij SLIM; gelukkig repeteer ik er af en toe met de Golden Earring-tributeband. Verschillende bands die gelieerd zijn aan SLIM, spelen op het Hippiefestival.

** En de laatste vraag, 'asking for a friend', mogen er ook punkers komen?*

Haha, ja uiteraard!!

Donna's VOORWOORD bij het Hippiefestival 2018

Wat is vrijheid? Wat is vrijheid, als je weet dat heel veel mensen, en dieren, niet in vrijheid leven? En dat ook niet op korte termijn zullen doen? Wat is genieten van een fijn leven, als je weet dat er zovelen geen fijn leven hebben? Hoe kunnen we ons zo overgeven aan onze overvloed, als er mensen zijn die niet weten waar ze de volgende maaltijd vandaan moeten halen? Die, wanneer ze eten, niet weten of ze hierna nog wel eten zullen hebben. Hoe kunnen we ons overgeven aan lekker

ken voor je optreden, of welke kleren je aan moet trekken als je lekker gaat feesten? Wat is onze vrijheid waard in deze wereld?? De vrijheid die we hier in Nederland, in het westen hebben, is bevochten door onze voorouders en wordt dagelijks bevochten door de bestuurders en door iedereen, want bestuurders hebben ook draagvlak nodig. Door de eeuwen heen zijn we overtuigd geraakt van de gelijkheid tussen mensen ongeacht huidskleur, geslacht en wat voor onderscheid er ook maar te maken is. We zijn van mening dat ieder mens in vrijheid zou moeten kunnen leven, met vrije meningsuiting en tevens verantwoordelijkheid voor elkaar want in een vrije samenleving ben je dus ook meer verantwoordelijk dat het goed reilt en zeilt, je mag immers zelf je keuzes maken. Omdat nog niet iedereen die vrijheid geniet, is het belangrijk om die voor te leven. Om te laten zien dat het werkt. Te laten zien dat juist in vrijheid, mensen verantwoordelijker worden naar elkaar toe. Dat er meer verbinding ontstaat in een groep individuen die vrij is om te doen wat ze zelf willen. Dat mensen van nature vreedzaam met elkaar samenleven. Geneigd zijn elkaar te helpen. Goed te doen. En dan, als de verbinding er is en steeds wordt versterkt, komt de creativiteit. Mensen bedenken nieuwe dingen, maken plezier. Worden blij en maken elkaar blij. Dan gaat het stromen. Dat welzijn dat dan stroomt, die overvloed, die liefde, die maakt gezond, maakt mooi. Het wordt één prachtig geheel, die groep mensen die in vrijheid met elkaar samenleeft.

Je ziet het op ons festival. We maken er allemaal elke keer weer het beste van. Hele verrassende dingen zie je op het veld gebeuren. Spontane interacties. Mensen die lekker spelen. Kinderen die prachtige schilderijen maken. Mensen die elkaar helpen als iets minder makkelijk gaat. Blijge gezichten. Een mooiere wereld. Die ontstaat vanzelf, in vrijheid.

Donna Bastiaans
Founding Mother van het Hippiefestival

NB: Het programma staat achterop!

overdag:
**GRATIS
ENTREE**

tentfeesten:
€ 7,50

WWW.HIPPIEFESTIVAL.NL

niksdoen en gezellig met elkaar kletsen, als we weten dat er mensen zijn die altijd moeten werken, en geen vrije keuze hebben? Hoe kunnen we genieten van muziekovertredens en lekker gaan staan dansen en de vrijheid vieren, als er mensen zijn die niet eens een huis hebben, een plek om 's nachts te slapen en om veilig te verblijven met je gezin? Wat is dat voor leegheid, als je grootste probleem is dat je niet kan kiezen welke gitaar te gebrui-

*Moderato (tempo rubato)***Beste Slimmericken,**

Deze keer gaat de Muziekfilosoof het hebben over de relatie tussen geld en rock n' roll. Onlangs gekeken naar de VPRO (3 voor 12) documentaire 'Buying the band'. Hierin probeert een zakenman annex drummer zijn droom waar te maken door The Wild Romance opnieuw te reanimeren. Zijn insteek was om een rock n' roll-band te laten functioneren als zijn makelaarsbedrijf. Dit mislukte natuurlijk faliekant, want hoeveel geld hij er ook in pompte, jongens als gitarist David Hollestelle laten zich heus niet in een keurslijf duwen. Die zijn al decennia lang een met drank en dope doordrenkt muzikantenleven gewend. En hier zit het hem nu juist in, een doorgewinterde muzikant is geen kantoorlaaf.

Vroegerheel vroeger zei Candy Dulfer op het hoogtepunt van haar roem: "Ik verdien nu handen vol geld, terwijl heel goede collega-muzikanten voor 2 geeltjes per persoon het land afreizen voor

een optreden".

Ach ja, geld en muziek maken,

het blijft altijd problema-

tisch... En dan

heeft de Muziekfilosoof het

nog niet eens gehad over de

relatie tussen

subsidie en rock 'n roll. Er zijn nogal wat potjes te verdelen, en ook van dit systeem klopt helemaal niets. Als je maar een goed ingevoerde manager hebt is het graaien een stuk makkelijker! Kijk maar naar bijvoorbeeld de in bepaalde alternatieve kringen op handen gedragen band De Staat. Ruim een miljoen euro subsidie om zich te kunnen ontplooiën in vier jaar tijd.....welke band wil dat nou niet! En dat terwijl De Staat al genoeg binnenhaalt in het clubcircuit. Hopelijk levert het wel betere muziek op dan dat klotenummer Witch Doctor (wat zou dit nummer zijn zonder die hype over die videoclip?). Allez ... zou Danny Lademacher van The Wild Romance zeggen, ga nou maar gewoon lekker en veel spelen, dan komt de rest vanzelf wel. De wijze woorden van een ervaren gitarist en helemaal waar.

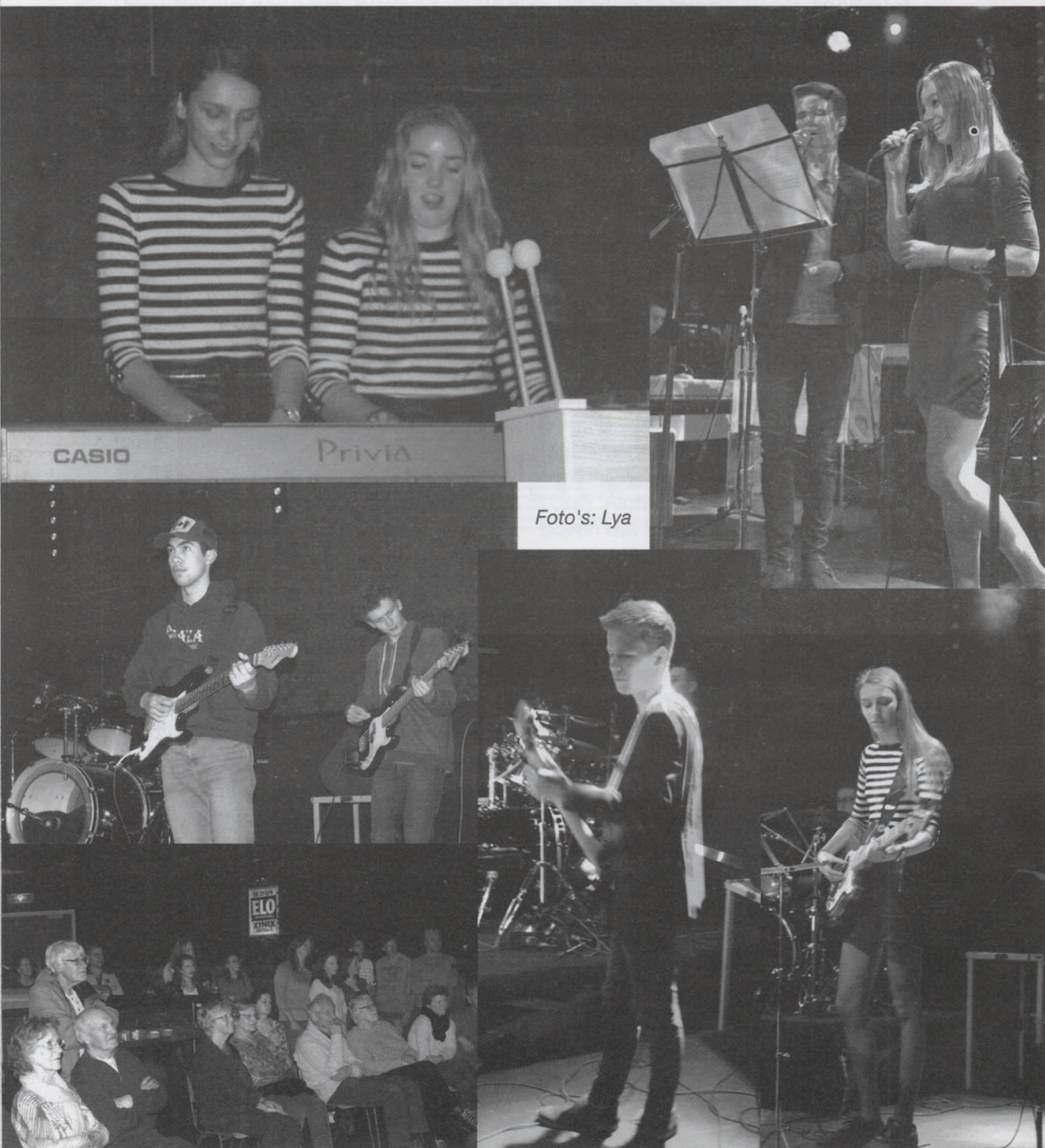
Dus..... laat je niet gek maken door geld maar geniet van het muziek maken.

En laat het concluderen maar aan de Muziekfilosoof over.

De muziek- filosoof

MUZIEK-EXAMEN ALTENA COLLEGE

Het Altena College heeft in Xinix het eindexamen muziek afgenomen. Iedereen was welkom op donderdagavond 15 maart jongstleden. De aanwezige muziekdocenten waren Yvonne Peters en Joshua Feijen. Natuurlijk waren er vrienden en familie om de muzikanten aan te moedigen. Dank aan de SLIM- en Xinix-vrijwilligers die zich hebben ingezet om er een leuke happening van te maken.

Foto's: Lya

Make your OWN Music!

MUSIC 'SCOOOL

gebouw Xinix
www.musiccool.nl
nieuwendijka.musiccool.nl
06 - 24 27 78 03

Zou jij ook zo graag willen

dan zijn wij de Muziekschool voor jou

Neem nu contact op en maak een afspraak
voor een 'gratis proefles' op het instrument
dat jij zo graag wilt leren spelen

MUSIC 'SCOOOL

Studio 4205

- Opnamestudio • Drumlessen •
- Oefenruimtes • Workshops •

WWW.STUDIO-4205.COM

Haarweg 4 • 4205 ND Gorinchem
06-30707461 • info@studio-4205.com

Akoestische & Elektrische Gitaren

Klassieke en Elektrische Instrumenten
Accessoires en Benodigdheden

Verkoop - Reparatie - Gitaarbouw

Ben Stoffers Guitar Customizing

Munnikenland 33, 4254 EA Sleeuwijk
Tel.: 06 47 51 60 12 & 0183 30 23 94
ben@benstoffers.nl www.benstoffers.nl

